

ПРОТОКОЛ

за изменение на Конвенцията от 29 юли 1960 г. за гражданска отговорност в областта на ядрената енергия, изменена с Допълнителния протокол от 28 януари 1964 г. и с Протокола от 16 ноември 1982 г.

ПРАВИТЕЛСТВАТА на Федерална република Германия, Кралство Белгия, Кралство Дания, Кралство Испания, Република Финландия, Френската република, Гръцката република, Италианската република, Кралство Норвегия, Кралство Нидерландия, Португалската република, Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия, Република Словения, Кралство Швеция, Швейцарската конфедерация и Република Турция;

КАТО ИМА ПРЕДВИД, ЧЕ е желателно да се измени Конвенцията за гражданска отговорност в областта на ядрената енергия, сключена в Париж на 29 юли 1960 г. в рамките на Организацията за европейско икономическо сътрудничество, понастоящем Организация за икономическо сътрудничество и развитие, изменена с Допълнителния протокол, подписан в Париж на 28 януари 1964 г. и с Протокола, подписан в Париж на 16 ноември 1982 г.;

СЕ СПОРАЗУМЯХА за следното:

I.

Конвенцията за гражданска отговорност в областта на ядрената енергия от 28 юли 1960 г., изменена с Допълнителния протокол от 28 януари 1964 г. и с Протокола от 16 ноември 1982 г. се изменя, както следва:

А. Буква а), i) и буква а), ii) от член 1 се заменят със следния текст:

„i) „ядрена авария” означава всеки факт или поредица от факти с един и същи произход, които причиняват ядрени вреди;

ii) „ядрена инсталация” означава всеки ядрен реактор, с изключение на тези, които са част от транспортно средство, всеки завод за производство или преработка на ядрен материал, завод за отделяне на изотопи на ядреното гориво, завод за преработка на отработило ядрено гориво, всяка инсталация за съхранение на ядрен материал, с изключение на тези за складиране на такива материали с цел превоз, всяка инсталация, предназначена за крайно съхранение на ядрен материал, включително реактори, заводи и инсталации, които са в процес на извеждане от експлоатация, както и всяка друга инсталация, в която се съдържа ядрено гориво или радиоактивни продукти или отпадъци, посочени от управителния комитет по атомна енергетика на Организацията (наричан по-нататък „Управителният комитет”); всяка договаряща се страна има право да вземе решение една или няколко ядрени инсталации да бъдат считани като една единна ядрена инсталация, които са с единна експлоатация, намират се на една и съща площадка, както и всяка друга инсталация, разположена на тази площадка и в която се съдържа ядрено гориво или радиоактивни продукти или отпадъци.”

Б. Към член 1, буква а) се добавят четири нови точки vii), viii) ix) и х), както следва:

„vii) „ядрена вреда” означава:

1. смърт или телесна повреда;
2. загуба или повреда на имущество;

и за всяка от следните категории, доколкото са предвидени от правото на компетентния съд:

3. икономическа загуба, която произтича от загуба или вреда, посочени в точки 1 или 2, доколкото не са включени в тези точки, ако е понесена от лице, което има право да предяви иск с оглед на тази загуба или вреда;
4. стойността на мерките по възстановяването на увредена околна среда, освен в случаите, когато това увреждане е незначително, ако такива мерки действително са предприети или трябва да бъдат предприети, и доколкото това не е включено в точка 2;
5. загуба на печалба, която произтича от пряк икономически интерес от използването или възползването от околната среда, и която се дължи на значително увреждане на тази околна среда, и доколкото не е включена в точка 2;
6. стойността на предпазните мерки и всяка друга допълнителна загуба или всяка друга вреда, причинена от такива мерки,

в случая на точки 1 - 5, до степента, до която загубата или вредата произтичат или е резултат от йонизиращи лъчения, излъчвани от всеки източник на радиация, който се намира в ядрена инсталация, или излъчвани от ядреното гориво, или от радиоактивните продукти или отпадъци, които се намират в ядрената инсталация, или от ядрен материал с произход от, изпратен от или към ядрена инсталация, доколкото загубата или вредата са резултат от радиоактивните свойства на тези материали, или от комбинация от радиоактивни свойства с токсични, експлозивни или други опасни свойства на тези материали;

viii) „възстановителни мерки” означава всяка разумна мярка, която е утвърдена от компетентните власти на държавата, в която са предприети мерките, и които целят да възстановят или възобновят увредените или разрушени компоненти на околната среда или да въведат, когато е уместно, равновесие между тези компоненти на околната среда. Законодателството на държавата, която е претърпяла ядрена вреда определя кой има право да предприеме такива мерки;

ix) „превантивни мерки” означава всяка разумна мярка, предприета от което и да е лице, след като е настъпила ядрена авария или събитие, създаващо тежка и непосредствена заплаха от ядрена вреда, за предотвратяването или ограничаването до минимум на ядрените вреди, изброени в буква а), vii), 1 - 5, предмет на одобрение от компетентните власти, ако това се изисква от законодателството на държавата, в която се предприемат превантивните мерки.

х) „разумни мерки” означава всяка мярка, счетена от правото на компетентния съд като адекватна и пропорционална по отношение на всички обстоятелства, например:

1. естеството и обхвата на претърпяната ядрена вреда или, в случая с превантивните мерки, естеството и обхвата на риска от такава вреда;
2. вероятността, към момента на тяхното предприемане, че тези мерки ще бъдат ефективни;
3. приложимите научно-технически познания.”

В. Член 2 се заменя със следния текст:

„Член 2

а) Настоящата конвенция се прилага за ядрени вреди, понесени на територията на или в която и да е морска зона, установена съгласно международното право от или, като се изключи територията на недоговаряща се страна, която не е посочена в ii) - iv) от настоящия параграф, на борда на кораб или плавателно средство, с регистрация от:

- i) договаряща се страна;
- ii) недоговаряща се страна, която към момента на ядрената авария е договаряща се страна по Виенската конвенция относно гражданската отговорност за ядрена вреда, от 21 май 1963 г. и всяко изменение на тази конвенция, което е в сила за тази страна, както и по Съвместния протокол относно прилагането на Виенската конвенция и на Парижката конвенция от 21 септември 1988 г., при условие все пак, че договарящата се страна по Парижката конвенция, на територията на която е разположена ядрена инсталация на оператора, който носи отговорност, е и договаряща се страна по този Съвместен протокол;
- iii) недоговаряща се страна, която към момента на ядрената авария няма ядрена инсталация на своя територия, или в която и да е морска зона, установена от нея по силата на международното право;
- iv) всяка друга договаряща се страна, в която към момента на ядрената авария е в сила законодателство, отнасящо се до ядрената отговорност, и което предоставя еквивалентна полза на базата на реципрочността и се основава на същите принципи, като тези на настоящата конвенция, включително, *inter alia*, обективната отговорност на отговорния оператор, изключителната отговорност на оператора или разпоредба със същото действие, изключителната юрисдикция, равнопоставеното третиране на всички жертви от ядрена авария, признаването и изпълнението на присъдите, свободното прехвърляне на обезщетенията, лихвите и разходите.

б) Нищо в настоящия член не препятства определена договаряща се страна, на чиято територия е разположена ядрената инсталация на отговорния оператор, да предвиди в своето законодателство по-широк обхват на прилагане по отношение на настоящата конвенция.”

Г. Член 3 се заменя със следния текст:

„Член 3

а) Операторът на ядрена инсталация е отговорен съгласно настоящата конвенция за всяка ядрена вреда, с изключение на:

- i) вреди, причинени на самата ядрена инсталация и на другите ядрени инсталации, дори и такива, които са в процес на изграждане, които се намират на площадката, на която се намира тази инсталация; и
- ii) вреди върху имущество, намиращо се на същата тази площадка, и което е или трябва да бъде използвано във връзка с едната или другата от тези инсталации,

при положение, че тази вреда е причинена от ядрена авария, възникнала в тази инсталация или са намесени ядрени материали, произхождащи от тази инсталация, освен ако не е предвидено друго в член 4.

б) В случаите, когато ядрени щети са причинени съвместно от ядрена авария и от авария, различна от ядрената, вредата, причинена от втората авария, доколкото тя не може да бъде обосновано отделена от ядрената вреда, причинена от ядрената авария, се счита за вреда, причинена от ядрена авария. Когато ядрената вреда е причинена съвместно от ядрена авария, но и от излъчване на йонизиращо лъчение, непосочено в настоящата конвенция, то никоя разпоредба от настоящата конвенция не ограничава и не засяга по друг начин отговорността на всяко лице по отношение на това излъчване на йонизиращо лъчение.”

Д. Член 4, букви в) и г) са съответно преномерирани в букви г) и д) и е добавен нов буква в), който гласи следното:

„в) Прехвърлянето на отговорност върху оператора на друга ядрена инсталация, съгласно буква а), i) и буква б), i) и ii) от настоящия член може да се осъществи единствено ако този оператор има пряк икономически интерес по отношение на транспортирания ядрен материал.”

Е. Член 5, букви б) и г) се заменят със следните текстове:

„б) Въпреки това, когато ядрената вреда е причинена от ядрена авария, възникнала в ядрена инсталация и невключваща друго освен ядрените материали, които са на съхранение с цел транспорт, операторът на ядрената инсталация не носи отговорност, ако друг оператор или друго лице са отговорни по силата на член 4.

в) Ако ядрената вреда предполага отговорността на повече от един оператор съгласно настоящата конвенция, то тяхната отговорност е съвместна; ако обаче такава отговорност е в резултат на ядрена вреда, причинена от ядрена авария, която включва ядрени материали в процес на превоз, било то в едно единствено превозно средство или, в случай на складиране, в процес на превоз в една и съща ядрена инсталация, максималната обща сума на отговорност на упоменатите оператори е

равна на най-високата определена сума за оператора съгласно член 7. В нито един случай отговорността на оператора, в резултат на ядрена авария, не може да надхвърля определената в член 7 сума, приложима за него.”

Ж. Член 6, букви в) и д) се заменят със следните текстове:

„в), и) Някоя от разпоредбите на настоящата конвенция не засяга отговорността:

1. на всяко едно лице за причинена ядрена вреда при ядрена авария, за която по смисъла на член 3, буква а) или на член 9 операторът не носи отговорност по силата на настоящата конвенция, и когато тя е резултат от действие или бездействие на това лице, допуснати от него с намерение да причини вредата;
2. на надлежно упълномощено лице за оператор на реактор, който е част от транспортно средство, за причинена ядрена вреда при ядрена авария, за която операторът не носи отговорност съгласно член 4, буква а), iii) или член 4, буква б), iii);

ii) На операторът не може да бъде присъдена отговорност за ядрена вреда, причинена от ядрена авария, извън рамките на настоящата конвенция.”

„д) Ако операторът докаже, че ядрената вреда е причинена изцяло или отчасти в резултат на груба небрежност от страна на лицето, което я е претърпяло, или че това лице е действало или бездействало с намерение да причини вредата, то компетентния съд има право, когато националното законодателство го предвижда, да освободи изцяло или отчасти оператора от задължението да заплати обезщетение за вредата, претърпяна от това лице.”

З. Член 7 се заменя със следния текст:

„Член 7

а) Всяка договаряща се страна предвижда в своето законодателство отговорността на оператора за причинена ядрена вреда от всяка ядрена авария, да бъде в размер не по-малък от 700 милиона EUR.

б) Независимо от буква а) от настоящия член и от член 21, буква а), всяка договаряща се страна може:

i) като се има предвид естеството на въпросната ядрена инсталация и предвидимите последствия от ядрена авария, в която е включена, да определи по-нисък размер за отговорността, свързана с тази инсталация, като така определената сума не може да бъде по-малък от 70 милиона EUR;

ii) като се има предвид естеството на въпросния ядрен материал и предвидимите последствия от ядрена авария, в която е включен, да определи по-нисък размер за отговорността за превоз на ядрения материал, като така определената сума не може да бъде по-малък от 80 милиона EUR.

в) Изплащането на обезщетение за ядрени вреди, причинени на превозното средство, на което се намират в момента на ядрената авария въпросните ядрени

материали, не може да има за последствие намаляване на отговорността на оператора за другите ядрени вреди до размер под 80 милиона EUR или друг по-висок размер, определен в законодателството на договарящата се страна.

г) Определените по силата на букви а) или б) от настоящия член или на буква в) от член 21 суми, покриващи отговорността на оператора на ядрени инсталации, разположени на територията на определена договаряща се страна, както и разпоредбите на законодателството на дадена договаряща се страна, предвидени съгласно буква в) от настоящия член, се прилагат спрямо отговорността на упоменатите оператори, независимо къде е настъпила ядрената авария.

д) Всяка договаряща се страна може да подчини пренасянето на ядрени материали през нейна територия на условието максималният размер на отговорността на чуждият оператор да бъде увеличен, ако тя счита, че упоменатият размер не покрива достатъчно адекватно рисковете от ядрена авария при пренасянето. Така увеличеният максимален размер обаче не може да надхвърля максималният размер на отговорността на оператора на ядрени инсталации, разположени на територията на тази договаряща се страна.

е) Разпоредбите на буква д) от настоящия член не са приложими за:

i) превозване по море в случаите, когато по силата на международното право, е използвано право на убежище в пристанището на упоменатата договаряща се страна, поради непосредствен риск или право на незастрашаващо преминаване през нейна територия;

ii) превозване по въздух, когато по силата на споразумение или на международното право, е използвано право на прелитане над територията или кацане на територията на упоменатата договаряща се страна.

ж) Когато настоящата конвенция се прилага спрямо недоговаряща се страна съгласно член 2, буква а), iv), всяка договаряща се страна може да определи размер на отговорност, който да е по-малък по отношение на ядрени вреди от минималните размери, определени съгласно настоящия член или член 21, буква в), доколкото тази държава не предоставя реципрочни на еквивалентната сума ползи.

з) Лихвите и съдебните разходи, определени от съда, сезиран по дело за обезщетение съгласно настоящата конвенция, не се считат за обезщетение за целите на тази конвенция и не са дължими от оператора над размера на обезщетенията, дължими в съответствие с настоящия член.

и) Размерите, предвидени с настоящия член могат да бъдат конвертирани в национална валута като сумите се закръглят.

й) Всяка договаряща се страна приема необходимите разпоредби с цел лицата, претърпели ядрена вреда да могат да предявят иск за обезщетение, без да инициират отделни процедури, в зависимост от същността на основанията за искане на такова обезщетение.”

И. Член 8 се заменя със следния текст:

„Член 8

а) Право за обезщетение по смисъла на настоящата конвенция се погасява или се прекратява по давност, по причина:

- i) настъпила смърт или понесена телесна повреда, когато не е предявен в срок тридесет години от датата на ядрената авария;
- ii) всяка друга понесена ядрена вреда, когато не е предявен иск в срок десет години от датата на ядрената авария.

б) Националното законодателство може обаче да определи и по-голям срок от посочените в буква а), i) или буква а), ii), ако договарящата се страна, на територията на която е разположена ядрената инсталация, за която операторът е отговорен, предвижда мерки за покриване на отговорността на оператора по отношение на искове за обезщетение, предявени след изтичането на сроковете, посочени в буква а), i) или буква а), ii) и за периода на удължаването на този срок.

в) Ако обаче е предвиден по-дълъг срок, съгласно буква б), исковете за обезщетение, предявени в рамките на този срок не могат по никакъв начин да засегнат правото на обезщетение по силата на настоящата конвенция за лица, предявили иск към оператора преди изтичането на срока:

- i) тридесет години при настъпила смърт или понесена телесна повреда;
- ii) десет години при всяка друга ядрена вреда.

г) Националното законодателство може да определи срок на погасяване или давност от най-малко три години, който тече или считано от датата, към която засегнатият е узнал за ядрената вреда и за отговорният оператор, или от датата, към която има разумни основания той да е узнал за това, без да могат да се надхвърлят сроковете, установени по силата на букви а) и б) от настоящия член;

д) В случаите, предвидени в член 13, буква е), ii), няма срок за погасяване или давност, при условие че в предвидените в букви а), б) и г) от настоящия член срокове:

- i) преди посочения в член 17 трибунал да е взел решение, е предявен иск пред едно от съдилищата, измежду които упоменатия трибунал може да избира; ако трибуналят посочи като компетентен съд друг съд, различен от този, пред който вече е предявен искът, то той може да определи срок, в рамките на който искът трябва да бъде предявен пред компетентния съд, посочен от него;
- ii) било е отправено искане пред заинтересованата договаряща се страна, предвид определянето на компетентния съд от трибунала съгласно член 13, буква е), ii), при условие че искът се предяви след това определение, в срок, който ще бъде определен от трибунала.

е) Ако липсват други изрични разпоредби на националното право, то лицето, претърпяло ядрената вреда, причинена от ядрена авария, което е предявило иск за обезщетение в срока, предвиден по настоящия член, може да измени иска си по отношение на всякакво утежняване на ядрената вреда след датата на изтичане на този срок, при условие че окончателната присъда не е била произнесена от компетентния съд.”

Й. Член 9 се заменя със следния текст:

„Член 9

Операторът не носи отговорност за ядрени вреди, причинени от ядрена авария, ако тази авария е пряк резултат на военен конфликт, военни действия, гражданска война или бунт.”

К. Член 10 се заменя със следния текст:

„Член 10

а) Всеки оператор е длъжен, с цел да покрие отговорността, предвидена с настоящата конвенция, да разполага и да поддържа застраховка или друга финансова гаранция, отговаряща на типа и условията, определени от компетентната публична власт, в размера, определен съгласно член 7, буква а) или член 7, буква б) или член 21, буква в).

б) Когато отговорността на оператора не е ограничена по размер, договарящата се страна, на територията на която е разположена ядрената инсталация, за която операторът носи отговорност, установява ограничение на финансовата гаранция на отговорния оператор, доколкото така определеното ограничение не е под размера, посочен в член 7, буква а) или член 7, буква б).

в) Договарящата се страна, на територията на която е разположена ядрената инсталация, чийто оператор носи отговорността, гарантира изплащането на искове за обезщетения за ядрени вреди, които са били установени срещу оператора, като предоставя необходимите средства, доколкото не е на разположение застраховка или друга финансова гаранция или те не са достатъчни за покриване на обезщетенията, в размер, който не може да бъде по-малък от размера, посочен в член 7, буква а) или член 21, буква в).

г) Никой застраховател или друго лице, предоставило финансова гаранция, няма право да спре застраховката или финансовата гаранция, предвидени в букви а) или б) от настоящия член, нито да ги прекрати без предизвестие в писмена форма от най-малко два месеца, предоставено на компетентната публична власт или, доколкото упоменатата застраховка или друга финансова гаранция се отнасят до превозването на ядрени материали, за срока на въпросното превозване.

д) Сумите от застраховка, презастраховка или друга финансова гаранция не могат да се използват освен за изплащане на обезщетения на ядрени вреди, причинени от ядрени аварии.”

Л. Член 12 се заменя със следния текст:

„Член 12

Обезщетенията, платими съгласно настоящата конвенция, застрахователните и презастрахователни премии, както и сумите от застраховки, презастраховки и други видове финансови гаранции по смисъла на член 10, лихвите и съдебните разходи, посочени в член 7, буква з), могат свободно да се прехвърлят между паричните зони на договарящите се страни.”

М. Член 13 се заменя със следния текст:

„Член 13

а) С изключение на случаите, за които настоящият член постановява друго, съдилищата на договарящата се страна, на територията на която е възникнала ядрена авария, са единствено компетентни да се произнесат по исковете, предявени по смисъла на членове 3 и 4 и на член 6, буква а).

б) Когато ядрена авария възникне в рамките на изключителната икономическа зона на дадена договаряща се страна, или когато не е установена такава зона, то в рамки, които не надхвърлят границите на изключителната икономическа зона, ако такава зона е трябвало да бъде установена, съдилищата на тази държава са единствено компетентни по смисъла на настоящата конвенция да разглеждат искове относно ядрени вреди в резултат от тази ядрена авария, при условие все пак, че засегнатата договаряща се страна е нотифицирала за тази зона генералния секретар на Организацията преди настъпването на ядрената авария. Нищо в настоящия параграф не се интерпретира като разрешение за упражняване на юрисдикция или ограничаване на морска зона по начин, противоречащ на международното морско право.

в) Когато ядрена авария се случва извън териториите на договарящите се страни или в пространство, което не е било предмет на нотифициране по смисъла на буква б) от настоящия член, или мястото на ядрената авария не може със сигурност да бъде определено, то съдилищата на договарящата се страна, на територията на която се намира ядрената инсталация, чийто оператор е отговорен, са единствено компетентните съдилища.

г) Когато ядрена авария се случва в пространство, по отношение на което се прилагат разпоредбите на член 17, буква б), то тогава са компетентни съдилищата, определени по искане на заинтересованата договаряща се страна до съда, съгласно член 17, в качеството им на съдилища на договарящата се страна, която е най-пряко свързана с аварията и засегната от нейните последствия.

д) Нито упражняването на юрисдикцията по силата на настоящия член, нито нотифицирането за дадена зона, направено съгласно буква б) от настоящия член не пораждаат никакви права де юре или де факто, и не представляват прецедент по отношение разграничаването на морските зони между прилежащите или срещулежащи брегове на държавите.

е) Когато по смисъла на букви а), б) и в) от настоящия член съдилищата на повече от една договаряща се страна са компетентни, то юрисдикция се предоставя:

i) за случаите, когато ядрената авария е възникнала отчасти извън територията на всяка от договарящите се страни и отчасти на територията на една единствена договаряща се страна, на съдилищата на последната;

ii) във всички останали случаи, на съдилищата, определени по искане на заинтересованата договаряща се страна до трибунала, упоменат в член 17, в качеството им на съдилища на договарящата се страна, която е най-пряко свързана с аварията и засегната от нейните последиствия.

ж) Договарящата се страна, чиито съдилища имат съответната юрисдикция, приема по отношение на иски за обезщетяване за ядрена вреда, необходимите разпоредби с цел:

i) всяка държава да може да предяви иск от името на лицата, претърпели ядрени вреди, които са граждани на тази държава, или които са с местонахождение или местопребиваване на нейна територия и са дали своето съгласие за това;

ii) всяко лице да може да предяви иск за ползване, по смисъла на настоящата конвенция, на правата, придобити по заместване или преотстъпване.

з) Договарящата се страна, чиито съдилища имат юрисдикция по силата на настоящата конвенция, гарантира че, едно единствено от нейните съдилища има юрисдикцията да се произнесе за дадена ядрена авария; критериите за избора на този съд са определени в националното законодателство на тази договаряща се страна.

и) Когато присъдите, произнесени в противоречие или поради липса на компетентен съд по смисъла на разпоредбите на настоящия член, могат да бъдат изпълнени според приложимото законодателство на този съд, те стават изпълними за територията на всяка от договарящите се страни, веднага след като се изпълнят формалностите, определени от заинтересованата договаряща се страна. Не се приема никакво преразглеждане на основанието на това дело. Тази разпоредба не се прилага за присъди, които са само с временна изпълнителна сила.

й) Ако иск за обезщетение се предяви срещу договаряща се страна по силата на настоящата конвенция, то упоменатата договаряща се страна не може да се позове на имунитет съгласно юрисдикцията пред компетентния съд по смисъла на настоящия член, освен в случаите на изпълнителни мерки.”

Н. Член 14, буква б) се заменя със следния текст:

„б) Под „национално право” и „национално законодателство” се разбира националното право и националното законодателство на компетентния съд по смисъла на настоящата конвенция, който има юрисдикцията да се произнесе по иски в резултат на ядрена авария, с изключение на правилата относно конфликт на законодателства, свързани си такива иски. Това право или законодателство се

прилагат за всички въпроси, свързани с основанията и процедурата, които не са изрично регулирани от настоящата конвенция.”

О. Член 15, буква б) се заменя със следния текст:

„б) За частта от ядрените вреди, чието обезщетение надхвърля размера от 700 милиона EUR, предвиден в член 7, буква а), всякакви такива мерки, под каквато и да е форма, могат да се прилагат съгласно условията, които могат да дерогират от разпоредбите на настоящата конвенция.”

П. Нов член 16а се добавя след член 16, както следва:

„Член 16а

Настоящата конвенция не засяга правата и задълженията на договарящата се страна по силата на общите правила на международното публично право.”

Р. Член 17 се заменя със следния текст:

„Член 17

а) В случай на спор между две или повече договарящи се страни относно тълкуването или прилагането на настоящата конвенция, заинтересованите страни провеждат консултации за уреждане на спора чрез преговори или друг начин на уреждане по взаимно съгласие на спора.

б) Когато спорът, посочен в буква а), не бъде уреден в срок от шест месеца от датата на констатирането на такъв спор от една от заинтересованите страни, договарящите се страни се събират, за да помогнат на заинтересованите страни да уредят спора по взаимно съгласие.

в) Когато спорът не бъде уреден в срок от три месеца от датата, към която договарящите се страни са се събрали съгласно буква б), този спор, по искане на едната или другата от заинтересованите договарящи се страни, се представя на вниманието на европейския трибунал за ядрена енергия, създаден с Конвенцията от 20 декември 1957 г. за установяване на контрол върху безопасността в областта на ядрената енергия.

г) Споровете, отнасящи се до определяне на морски зони, са извън полето на приложение на настоящата конвенция.”

С. Член 18 се заменя със следния текст:

„Член 18

а) Резерви относно една или повече разпоредби на настоящата конвенция могат да бъдат формулирани по всяко време преди ратифицирането, приемането или одобряването, и преди присъединяването към настоящата конвенция, или преди нотифицирането съгласно член 23 по отношение на посочената или посочените

територии, визирани в тази нотификация, и са допустими само ако тези резерви са изрично приети от подписалите страни.

б) Приемането от подписалата страна не се изисква обаче, ако последният лично не е ратифицирал, приел или утвърдил конвенцията в срок от 12 месеца от датата, към която нотифицирането за резерви му е била предоставена от генералния секретар на Организацията съгласно член 24.

в) Всяка резерва, приета съгласно настоящия член, може да бъде оттеглена във всеки един момент чрез нотификация, адресирана до генералния секретар на Организацията.”

Т. Член 19 се заменя със следния текст:

„Член 19

а) Настоящата конвенция е предмет на ратифициране, приемане или одобряване. Документите за ратифициране, приемане или одобряване се депозират при генералния секретар на Организацията.

б) Настоящата конвенция влиза в сила след като най-малко пет подписали страни депозират своите инструменти за ратифициране, приемане или одобряване. За всяка подписала страна, която я ратифицира, приема или одобрява по-късно, настоящата конвенция влиза в сила от момента на депозирането на нейните инструменти за ратифициране, приемане или одобряване.”

У. Член 20 се заменя със следния текст:

„Член 20

Измененията на настоящата конвенция се приемат с взаимното съгласие на всички договарящи се страни. Те влизат в сила след като бъдат ратифицирани, приети или одобрени от най-малко две трети от договарящите се страни. За всяка от договарящите се страни, която ратифицира, приема или одобрява впоследствие измененията, те влизат в сила от датата на това ратифициране, приемане или одобряване.”

Ф. Към член 21 се прибавя нова буква в), която гласи следното:

„в) Независимо от член 7, буква а), когато правителството на една от неподписалите настоящата конвенция страни се присъедини към нея след 1 януари 1999 г., то може да предвиди в своето законодателство, отговорността на оператора за ядрени вреди, причинени от всяка ядрена авария, да бъде ограничена за максимален срок от пет години, считано от датата на приемане на Протокола от 12 февруари 2004 г. за изменение на настоящата конвенция, като преходният размер не може да бъде по-малък от 350 милиона EUR по отношение на ядрена авария, възникнала в рамките на този период.”

Х. Буква в) от член 22 се преномерираща в буква г) и към член 22 се прибавя нова буква в), която гласи:

„в) Договарящите се страни провеждат консултации на всеки пет години от датата на влизането в сила на настоящата конвенция, предвид всички въпроси от съвместен интерес, поставени при прилагането на настоящата конвенция и по-специално относно целесъобразността от увеличаване размера на отговорността и на финансовата гаранция.”

Ц. Буква б) от член 23 се заменя със следния текст:

„б) Всяка подписала страна или договаряща се страна има право, в момента на подписването или ратифицирането, приемането или одобряването на настоящата конвенция, или на своето присъединяване към настоящата конвенция, или впоследствие, във всеки един момент да посочи, чрез нотификация до генералния секретар на Организацията, че настоящата конвенция се прилага спрямо тези нейни територии, включително територии, за които договарящата се страна носи отговорност съгласно международни споразумения, спрямо които тя не е приложима по смисъла на буква а) от настоящия член, и които са посочени в нотификацията. Такава нотификация може, по отношение на посочената територия, да бъде оттеглена с предизвестие от една година, отнесено за целта до генералния секретар на Организацията.”

Ч. Член 24 се заменя със следния текст:

„Член 24

Генералният секретар на Организацията нотифицира всички подписали страни и правителствата, присъединили се към конвенцията, за получаването на документите за ратифициране, приемане, одобряване, присъединяване или оттегляне, както и за направените по смисъла на член 13, буква б) и член 23 нотификации и за решенията, взети от управителния съвет по силата на член 1, буква а), i) и буква а), ii) и член 1, буква б). Той ги нотифицира също така и за датата на влизане в сила на настоящата конвенция, за текста на приетите изменения и за датата на влизането в сила на упоменатите изменения, както и за резервите съгласно член 18.”

III. Терминът „вреда” се заменя от терминът „ядрена вреда” в следните членове:

- Член 4, букви а) и б)
- Член 5, букви а) и в)
- Член 6, букви а), б), г), е) и з).

Щ. В първото изречение от член 4, думите „съхранение” се заменят със „складиране” и в буква а) от същия член, думата „превозвани” се заменя с „в процес на превозване” (само за текста на френски език). В буква з) от член 6 думата „workmen's” се заменя с „worker” (само за текста на английски език).

АА. Приложение II към Конвенцията се заличава.

II.

а) Между страните по настоящия протокол, разпоредбите на този протокол са неразделна част от Конвенцията от 29 юли 1960 г. за гражданската отговорност в

областта на ядрената енергия, изменена с Допълнителния протокол от 28 януари 1964 г. и с Протокола от 16 ноември 1982 г. (наричана по-нататък „Конвенцията”), която се нарича “Конвенцията от 29 юли 1960 г. за гражданската отговорност в областта на ядрената енергия, изменена с Допълнителния протокол от 28 януари 1964 г., с Протокола от 16 ноември 1982 г. и с Протокола от 12 февруари 2004 г.

б) Настоящият протокол се представя за ратифициране, приемане или одобряване документите по ратифицирането, приемането или одобряването на настоящия протокол се депозират при генералния секретар на Организацията за икономическо сътрудничество и развитие.

в) Подписалите настоящия протокол страни, които вече са ратифицирали или са се присъединили към Конвенцията, изразяват своето намерение за ратифициране, приемане или одобряване на настоящия протокол във възможно най-кратки срокове. Останалите подписали настоящия протокол страни се ангажират да ратифицират, приемат или одобряват протокола едновременно с Конвенцията.

г) Настоящият протокол е отворен за присъединяване съгласно разпоредбите на член 21 от Конвенцията. Не се приема никакво присъединяване към Конвенцията, ако не бъде придружено с присъединяване към настоящия протокол.

д) Настоящият протокол влиза в сила съгласно разпоредбите на член 20 от Конвенцията.

е) Генералният секретар на Организацията за икономическо сътрудничество и развитие нотифицира всички подписали, както и присъединилите се правителства, за получаването на всеки инструмент за ратифициране, приемане, одобряване или присъединяване към настоящия протокол.